

STUDENT'S LIFE

CENTRAL Kladno

ROZHOVOR

ZATMĚNÍ SLUNCE

OBSAH

3. Úvod; Soutěž v grafických disciplínách
4. Máme kulaté narozeniny!; John Green – Hvězdy nám nepřály
5. Rozhovor s vysokoškolačkem
6. Sosíkovské hrátky
7. Věděli jste, že...; Páteční zatmění
8. (NE)významné dny v dubnu; Central ožil!
9. Titanic
10. Kladno a duben; Dobrodružství „za“ volantem
11. Osudy „dobrého“ autobusu za jízdy na své trase

Jsmo studenti. Milujeme prázdniny! A tak, abychom vás, a tak trochu i sebe, potěšili, máme tu milou „povinnost“ vám oznámit (pokud to stále ještě nevíte), že nás čeká měsíc doprovázený i volnými dny.

Začíná to hned velikonočními prázdninami, které nastanou od 2. 4. až do 6. 4., takže přejeme všem holkám v dopoledních hodinách málo silné pomlázky v rukách kluků a zároveň doporučujeme na odpoledne klukům pláštěnky a holkám velké kýble na vodu.

A nekončíme jen u Velikonoc. Vzhledem k tomu, že se od letošního roku konají již přijímací zkoušky na střední školy, i náš Sosík bude podroben této premiéře, a tak jistě chápete, že nemůžou být všichni studenti ve škole. A tak druháci a třetáci mají ředitelské volno hned 15. 4. a prváci a čtvrtáci 28. 4.!

A máme tu pro vás i něco vyhlídkové, zvláště pro letní prázdnináře. Získáváme další dva dny ředitelského volna, čímž si prodloužíme letní prázdniny. Ty nám totiž začínají již od 29. 6.

Takže, můžete se těšit nejen na volnější duben, ale i na delší hlavní prázdniny!

Úvod

A jsme tady znovu! Vychází již 27. číslo školního časopisu! To už se rýsuje pěkná historie našeho časopisu. A my v ní hodláme pokračovat, a proto si právě můžete číst další, dubnové číslo. A co vás v něm čeká?

Tak nejprve je třeba zmínit zajímavý rozhovor, a to nejen pro letošní maturanty. Dál se můžete těšit na již uplynulé události jako Sosíkovské hrátky, které jsou oblíbenou akcí naší školy, nebo dlouho očekávané otevření obchodního centra pod školou. Krom toho vás ale čekají další a další články plné zajímavého obsahu.

Přejeme příjemné čtení!

Soutěž v grafických disciplínách

V úterý 24. 3. jsme se, Simona Holá (T3) a já v doprovodu paní učitelky Sekerkové, vydaly do nedalekého královského města Slaný na soutěž v grafických disciplínách.

Cesta tam byla krkolomná, autobus č. 9 nemá zrovna nejpříjemnější cestu na programu, ale hlavní je, že jsme se do Slaného dostaly. Vyšly jsme si hezky kopeček až k místní obchodní akademii, kde se soutěž tentokrát konala. Musím říct, že máme mnohem hezčí školu s lepší atmosférou. Ale to je věc názoru. Každopádně mě překvapilo, že tato škola nemá žádnou aulu, takže zahájení se konalo na chodbě.

Soutěž byla rozdělena na 3 disciplíny. Wordprocessing, kterého se zúčastnila Simona, rychlost v psaní všemi deseti na klávesnici – má kategorie – a ještě korektura, které se z naší školy nezúčastnil nikdo. Obě jsme začínaly hned v 9:00.

Co vám budu vyprávět! No, tak alespoň vybavení počítačové třídy. Cca 17 stolů s počítačem do nespojeného obdélníku. Jeden stůl, na kterém ležela klávesnice, na něm druhý stůl a monitor. Krásný výhled, málem jsem si zlomila hlavu. Já, prcek, jsem to měla o to složitější. Deset minut opisu jsem nakonec přežila.

Když se skončilo, měly jsme cca 3,5 hodiny volného času. Co s tím? Měla jsem štěstí, že Slaný jakž takž znám, a tak jsme se vzdaly drobných sportovních aktivit, kterých jsme mohly využít, a vydaly se na prohlídku zdejších obchodů.

A to nejdůležitější – jak jsme vlastně dopadly? Simona se umístila z deseti lidí na krásném 4. místě a já na 15. místě z celkových 39. Myslím, že jsme byly docela úspěšné, tak třeba příští rok znovu ještě společně s někým!

Autor: Jana Hanzalíková, E3

Kontakty

Šéfredaktor: Jana Hanzalíková, E3 – JanaHanzalikova@seznam.cz **Redaktoři:** Ondra Sýkora, S2 – ondrazykora111@seznam.cz, Evža Stará, S4 – Evza.Jitka@seznam.cz, Yicheng Du, T2 – panpanguo@seznam.cz, Nella Skuhrovcová, E2 – svet97@seznam.cz, **Grafika:** Pavel Háša – Pavel-hasa@seznam.cz **Korektura:** PaedDr. Naděžda Lexová

Máme kulaté narozeniny!

A je to tady! Dlouho očekávané kulaté narozeniny do-
stihly i naši školu. A že už jsou pořádné! V roce 1945
vznikla Státní horní škola v Kladně, odvozením od Horní
akademie v Příbrami. K ní byla v roce 1967 přiřazena
Střední průmyslová škola hutnická (70 let oboru Hornic-
tví, 55 let výuky v současné budově školy). Tehdejší tzv.
Huťárnou prošly tisíce studentů, přesněji řečeno 6 000.

Nejprve bychom chtěli prostřednictvím našeho škol-
ního časopisu, který má tradici na naší škole již od roku 1967, i když s delší přestávkou, vyzvat všechny absol-
venty naší školy (ať už hornické, hutnické, stavební průmyslovky, obchodní akademie či lycei), aby se dali do
hledání fotografií, pozvánek na maturitní plesy a jiných věcí spojených s naší školou, a aby právě tyto upomín-
kové předměty zapůjčili škole na výstavu, která bude součástí již pilně připravovaných oslav. Budeme zároveň
velmi rádi, když podpoříte tuto akci drobným sponzorským dárkem, ať už v podobě finanční, či jiné.

A kdy že se vlastně oslava kulatých narozenin koná? V pátek **12. června od 13:00!** Škola se otevře všem,
kteří se chtějí podívat na to, jak naše škola „vyrostla“, kteří chtějí zavzpomínat na studentská léta, současným
studentům, učitelům, personálu školy a i těm, kteří na naši školu vůbec nechodili, ale chtějí společně s námi její
narozeniny oslavit. Jednoduše řečeno - úplně všem. Budete moci porovnat, jak se škola změnila, jak je vybave-
ná a co nabízí dnešním studentům. Je to možnost, jak se opět potkat se svými spolužáky či učiteli. Součástí oslav
bude i již zmíněná výstava fotografií, kde bude porovnání školy z dob minulých a současných a také i jakási
„garden party“ přímo před školou.

O dalších podrobnostech Vás budeme informovat v dalších číslech školního časopisu, na webových strán-
kách školy - **www.sosik.cz** – anebo facebookových stránkách časopisu

www.facebook.com/studentsky.casopis. Pokud najdete něco pro naši „vzpomínkovou výstavu“, neváhejte se
ozvat, ať už na již zmíněný facebookový profil anebo jednoduše na školní e-mail – **skola@sosik.cz** anebo přímo
telefonicky na **312 247 170**.

Všichni jste na oslavy kulatých narozenin (a tedy i takový velký Den otevřených dveří pro všechny) sr-
dečně zváni!

Zdroj obrázku: kladnominule.cz

John Green – Hvězdy nám nepřály

Příběh začíná pohledem do prázdného života dívky Hazel. Té v dětství diagnostikovali rakovinu štítné žlá-
zy, nemoc je v posledním stádiu, nádory jí obsadily i plíce a Hazel musí být neustále napojena na dýchací pří-
stroj. Dny tráví sledováním show Americké topmodelky a čtením knihy Císařský
neduh. Její mamka se však nevzdává, donutí ji navštívit podpůrnou skupinu.
Tam se setká s velice zajímavým chlapcem, Augustem Watersem. Gus přišel
následkem své nemoci o nohu, teď je ale již delší dobu bez příznaků rakoviny.
On však Hazel natolik učaruje svým vzhledem, chováním, svými metaforami, až
se do něj zamiluje tak, jako když se usíná. Nejdříve pomalu, a potom docela úpl-
ně.

Důležitou roli také hraje kniha Císařský neduh. Její autor ji nedokončil a
Hazel velice touží dozvědět se závěr. Gus se rozhodne použít své přání od Džinů
(nadace pro splnění přání dětem s rakovinou) a společně odletí do Holandska za
spisovatelem Peterem van Houtenem. Jejich zklamání je však veliké. Zjistí totiž,
že je z něho už jen nechutný alkoholik. Může tento výlet být ještě horší? Ano,
Gus se rozhodl svěřit se Hazel, že má opět v těle nádory, léčba nezabírá a že mu
již nezbývá mnoho času.

Uplyne krátká doba, ve které se z Guse stala skoro chodící mrtvola, až při-
jde ten osudný den. Nebo spíše noc. Noc, kdy Hazel vzbudí zvuk telefonu. Volá
Gusova máma. Už ví, co se stalo. Pokud čtenáři této knihy na těchto stránkách

neukápne slza, tak má zřejmě srdce z kamene. Je to velmi dojemný příběh o nespravedlnosti života a hluboké lásce dvou mladých lidí, které bohužel rozdělila smrt.

Pokud mám srovnat knihu s filmovou verzí, tak dnes je to opravdu nerozhodně. Listování stránkami je mo- je vášně, ale tenhle film je fakt super. Doporučuji obě verze tohoto příběhu. Stojí to za to!

Autor: Eva Kobylková

Zdroj obrázku: bux.cz

Rozhovor s vysokoškolačkem

Protože se nám blíží jaro a sním také uzávěrky přihlášek na vysoké školy, rozhodla jsem se na toto téma trochu zaměřit. Ať už se na vysokou školu hlásíte, nebo to plánujete až za pár let, jistě se vám bude hodit názor současného vysokoškolačky na to, jaký byl přestup ze střední na vejšku, jak se připravit na přijímačky a další užitečné rady a informace. K tomuto účelu jsem vybrala vysokoškolačku z oblíbeného oboru, a to technického.

Na jakou střední školu jsi chodil?

Chodil jsem na stavební průmyslovku. Rodiče chtěli, abych šel na gympl, ale já jsem věděl, že průmyslovka je přesně to, co chci dělat a co mě bude bavit.

Na kolik vešker ses hlásil?

Hlásil jsem se jen na jednu. Původně jsem chtěl na dvě – ČVUT v Praze a VUT v Brně, ale ČVUT jsem měl díky průměru jistě, tudíž mi přišlo zbytečné podávat další přihlášku.

Podle čeho sis vybíral vysokou školu?

Ve výběru jsem měl jasno od prváku. ČVUT je přední technická škola a mým snem bylo vystudovat ji. Výhodou také byla krátká dopravní vzdálenost. Během studia na střední jsem měl možnost se na ČVUT dvakrát podívat. Tyto návštěvy jen posílily můj zájem o tuto školu.

Jak ses připravoval na přijímací zkoušky?

ČVUT pořádá jarní kurzy matematiky a deskriptivní geometrie, na které jsme se s kamarády přihlásili. Kromě přípravy na přijímačky jsem to také bral jako přípravu na první ročník vejšky. Všichni učitelé na střední nás matikou děsili, a proto jsme chtěli vidět, jak moc zlý to bude. (smích)

Dostal ses na svoji vysněnou školu?

Jak jsem říkal, měl jsem díky průměru z matiky prominuté přijímačky, takže ano. Nyní šťastně studuji už druhým rokem na programu Stavební inženýrství.

Jak si zvládl přechod na vejšku, je něco, co tě opravdu překvapilo?

Především mě překvapila odlišnost od střední školy. V prvním ročníku jsem s tím měl docela problém. Chvilími jsem myslel, že vylitnu. Příjemně mě překvapilo, jak se škola zapojuje do studentského života – podporuje studentské akce a sama o sobě nabízí mnoho možností a příležitostí.

Čím se podle tebe liší vejška od střední?

Předně tím, že na vejšce je život studentů daleko volnější, než na střední. Studenti zde mají mnohem více možností seberealizace. Dále pak přístupem pedagogů ke studentům. Přistupují k nám spíš jako ke „kolegům“.

Je na VŠ něco, co tě opravdu nebaví?

Nebaví mě, když mají přednášející nezáživný výklad. V takovém případě ať je přednášené téma jakkoliv zajímavé, přestává mě přednáška bavit a nemůžu udržet pozornost.

Co máš naopak rád?

Mám rád cvičení v laboratořích, kde máme možnost vyzkoušet si věci, které nám na přednáškách vysvětlují teoreticky. Člověk tak daleko lépe dokáže pochopit danou problematiku.

Máš při studiu čas na práci a na své záliby?

Práci jsem v prváku neřešil, protože jsem měl problémy navynout si na systém učení. Od začátku druháku pracuji v projekční kanceláři, kam docházím 1x týdně. Je skvělé, že se pracovní doba přizpůsobuje mé škole. Myslím si, že to je jedna z důležitých věcí, pokud člověk chce pracovat při studiu. Nedílnou součástí mého života je odreagování. Kdyby každý den vypadal tak, že přijdu ze školy a po zbytek dne sedím zavřený doma, nebylo by to dobré pro psychiku. Rád se jdu projít, či běhat do lesa, nebo si jdu zaplavat. Člověk se po takovém odreagování cítí mnohem lépe a má dobrý pocit, že pro sebe něco udělal.

Máš nějaké tipy pro čtvrtáky, jak se připravit na přijímačky?

Pokud škola pořádá nějaké přípravné kurzy, pak si myslím, že je rozhodně přínosné jich využít. Jednak jim to může pomoci s přípravou a také se dostanou do prostředí, které budou později navštěvovat. Toto prostředí jim po nástupu nebude již tak cizí. A asi všechny školy mají nějaké materiály k přijímacím zkouškám. Jsou to například ukázkové testy, díky kterým si studenti mohou vyzkoušet, zda by zkouškou prošli. Školy tyto materiály mají většinou na svých webových stránkách, nebo je vydaly jako soubor testů.

Co bys poradil těm, kdo se na VŠ nedostanou na poprvé?

Myslím si, že je dobré podat si přihlášky na více škol. Když neuspějí na jedné, mohou uspět jinde. V případě, že neuspějí v 1. kole, neměli by hned vše vzdávat, protože některé školy vypisují 2. kolo přijímacího.

Jaké máš plány do budoucna?

V průběhu března bude probíhat přihlašování studentů 2. ročníku Stavebního inženýrství na jednotlivé obory. Chci se přihlásit na obor Konstrukce po

zemních staveb. Toto je pro mne cesta, kterou chci v životě jít. V tomto oboru bych rád pokračoval také na magisterském studiu.

Petr 21 let, ČVUT

Autor: Evža Stará, S4
Zdroj obrázku: msmezidomy.cz

Sosíkovské hrátky

Ve středu 25. března tohoto roku se konaly oblíbené „Sosíkovské hrátky“ a tentokrát již po čtvrté. Jako vždy je moderovala paní učitelka Mgr. Polterová. Program začínal v 8:00 hodin a končil v 13:45.

Sál naší auly praskal přímo ve švech. Nejen proto, že zde měli svá místa účinkující, kterých bylo přes sto, ale i jejich hosté. Ale také proto, že je o tuto akci velký zájem mezi naším studentstvem. Řekněte, kdo by se raději učil, když se v naší škole koná taková věc? Některá třída byla dokonce tak protřelá, že v aule strávila celé vyučování...

A kdože vystoupil na prknech, která znamenají svět? Mohli jste zde vidět vystupovat 11. ZŠ s jejich Verneovým Doktorem Oxem, 7. ZŠ s pohádkou O Jeduně

a zpívanou pohádkou Červená Karkulka nebo Gymnázium s Gogolovým Revizorem.

Dále zde nově vystoupilo nově vzniklé těleso Dem na entou a předvedli Dem na část, která všechny rozesmála, či dramatický kroužek ZUŠ, který nám předvedl dvakrát balet, recitaci, např. slavného Havrana od E. A. Poe a dvě hry od Dahla – Bytná a Má láska, holubice bílá. V ZUŠ také působí jedna z našich studentek, konkrétně ze třídy E2, kterou jste zde mohli vidět vystupovat.

Nesmíme opomenout účinkující naší školy. Na začátek „Sosíkovských hrátek“ jsme se přímo protancovali a proletěli Letem světem s E3, dále jsme se ponořili do sci-fi dua s E2 Alterno: Naděje umírá. Třída O3 byla velice aktivní a připravila si na nás hned tři povedené autorské hry – drama Na růžích ustláno, zábavné hry Život u televize a Rejža v rejži.

Vše bylo pečlivě nazkoušené a připravené. Nervozita vystupujících se ztratila minimálně ve chvíli, kdy jejich hra začala. Oni věděli, že na ně hledí tolik očí a poslouchá mnoho uší, a věděli, že to teď nesmí zkazit. Odměnou za dobře odvedenou práci jim byl potlesk obecnostva. Zdálo se mi, že čas strávený na této akci plynul velice rychle. Neumím říci, kdo byl nejlepší. Ano, jistě někteří z Vás mají svého favorita. Ale já říkám, že všechny to zjevně bavilo, a mě taky.

Myslím, že na podrobné rozebrání všech přestavení a jejich vychválení, bych potřebovala několik stránek, proto tento článek zakončím s následujícími slovy. Doufám, že se příští rok opět sejdem na „Sosíkovských hrátkách“ a opět nás to bude bavit.

Autor: Nella Skuhrovcová, E2
Foto: Miroslava Sedlmajerová

Patříte mezi ty, kteří jsou po ránu totálně mrtví, v županu, s polootevřenýma očima a rozcuchanými vlasy se plouží po místnostech? A kteří tento problém řeší uvařením šálku kávy, která je nadopovaná kofeinem? Věděli jste o tom, že jablka jsou na únavu mnohem lepší a účinnější než kofein? Zkuste to třeba hned zítra ráno. A závid'te při tom hlemýždům – ti totiž můžou spát až tři roky.

Přemýšleli jste někdy nad tím, jak asi chutnají např. pražení brouci? Určitě každého z nás tato myšlenka napadla. Zkusili byste to, resp. chtěli byste to zkusit? Můžu vám v rozhodování trochu pomoci. Brouci chutnají údajně jako jablko, vosy jako piniová semínka a housenky zase jako pečená slanina. Tak co, kdo si dá k snídani volská oka s pěkně propečenou housenkou?

Spousta z nás při méně zajímavých hodinách (a ty jsou, co si budeme povídat), či při velmi těžkých testech (těž na denním pořádku), kouše nervózně obyčejnou tužku, kterou ukrutně drží v ruce. Zamysleli jste se ale někdy nad tím, kolik toho taková obyčejná tužka dokáže napsat? Prý s ní napíšete až 60 km dlouhou čáru. Schválně, vezměte s sebou na výlet tužku a vydejte se na 60 km dlouhou procházku. Pak nám napište, jak to dopadlo.

A ještě jedna zajímavost pro tento měsíc. Věděli jste, že osel má uzpůsobené oči tak, aby viděl, kam šlape všemi čtyřmi nohama? Znáám lidi, kteří by potřebovali umět si kontrolovat své dvě nohy v jistém stavu, který nastává obvykle v pátek či v sobotu večer.

Autor: Jana Hanzalíková, E3

Páteční zatmění

Jistě jste již alespoň jednou zažili zatmění Slunce, a pokud ne, měli jste k tomu příležitost 20. 3. 2015 dopoledne, kdy došlo k takzvanému úplnému zatmění Slunce.

Princip je jednoduchý. Při úplném zatmění dojde k mimořádnému jevu, kdy se Země, Měsíc a Slunce dostanou do jedné přímky. I pro tento typ existují dva druhy. První typ je možné spatřit pouze z jednoho místa na zemi a dochází k němu pouze jednou za 360 let, u druhého typu dochází k zatmění viditelného z několika míst na zemi. Ale zpět k našemu zatmění, které proběhlo v již zmíněném datu v 10:46 dopoledne. Toto zatmění spadá do druhého typu, který je výrazně častější.

I studenti naší školy se před desátou hodinou zřekli svého oblíbeného vyučování, jen aby spatřili tento jev. Někteří použili pro pozorování začouzená sklíčka, jiní svářečskou masku z dílny. A proč se vlastně nemá tento jev pozorovat bez ochranných pomůcek? No kvůli efektu sluneční koróny a slunečního záření, které je v době zatmění nejsilnější a může způsobit dočasnou slepotu, dokonce jsou známy i případy, kdy několika lidem tento jev zničil zrak. Jakmile mělo dojít k zatmění, mohli jdoucí zahlédnout, jak se z budovy naší školy vyhrnuli studenti se svými učiteli a někteří již vybaveni brýlemi, jiní zase sklíčky, či dokonce svářečskou helmou, která se nakonec vystřídala snad u každého. Helmu si dokonce při pozorování Sluneční koróny ozkoušela i paní ředitelka, nebo paní učitelka Lexová, či paní učitelka Polterová. Všichni jistě byli vděční za zatmění nejen pro jeho krásu a tajuplnost, která se dá snadno vysvětlit, ale i pro fakt toho, že byli na chvíli uvolnění svými vyučující z jejich „milovaných“ předmětů.

Nejbližší úplné zatmění Slunce druhého typu (to jest prstencové zatmění), bude možné spatřit v roce 2135 v pohraničí Česka, ale bohužel při tomto zatmění bude možné pouze spatřit stín měsíce, do jehož pole se naše planeta dostane. K úplnému zatmění, při kterém je možné zaznamenat změnu chování zvířat, pokles teploty a snížení viditelnosti, dojde až za dalších 360 let, kdy se polovina planety Země dostane zhruba na 7 minut 51 vteřin do úplného zatmění a bude i malá viditelnost sluneční koróny.

Autor: Ondřej Sýkora, S2

(Ne) významné dny v dubnu

V měsíci dubnu nás čeká oproti již uběhlým měsícům mnoho významných mezinárodních dnů. Ukážeme si ty nejzajímavější jako například Mezinárodní den spodního prádla nebo Mezinárodní den smutku. Čtete dál!

1.4. Mezinárodní den ptactva - tento den se řadí k významným mezinárodním dnům pro přírodu.

3.4. Mezinárodní den spodního prádla - spodní prádlo je dnes nezbytnou součástí oblečení snad každého z nás (nebo možná spíš většiny), a proto i spodnímu prádlu byl uznán mezinárodní den.

4.4. Mezinárodní den proti nášlapným minám - miny, jakožto jedny z nejzákeřnějších zbraní, jsou i v dnešní době hrozbou, a tento den slouží jako vzpomínka na ty, kteří touto zbraní ztratili svůj život.

8.4. Mezinárodní den Romů

18.4. Mezinárodní den památek a sídel

24.4. Mezinárodní den skautů a skautek - připadl na tento den, neboť má svátek patron všech skautů a skautek svatý Jiří.

24.4. Mezinárodní den laboratorních zvířat - ukazuje na problematiku laboratorních zvířat zneužívaných k pokusům - názor na to, zda je dobré pokusy na laboratorních zvířatech dělat, či nikoli, je na každém z vás. Uvědomte si ale, jaké by to bylo, kdyby se pokusy prováděly na vás. Jsou to také živí tvorové.

27.4. Mezinárodní den grafiky - představuje grafickou krásu kolem nás.

27.4. Mezinárodní den smutku - Tento den nám má připomenout všechny, kteří někdy byli při práci zraněni nebo utrpěli smrtelný úraz.

29.4. Mezinárodní den tance - tanec je krásným uměním, a i proto si zaslouží mít svůj mezinárodní den. Ostatně téměř každý si zkusil tancovat - taneční nebo alespoň slavný „dupák“ dokolečka aneb ploužák se svou drahou polovičkou. Takže můžete tento den také oslavit.

Autor: Kateřina Ležalová, E3

Central ožil!

ano. Všichni se najednou začali cpát před nás, bylo to hrozné, něco jako když jedete v dopravní špičce autobusem, možná ještě stokrát horší. Už jsem jen zahlédla, jak moderátor slavnostně přestřihává balonky, a najednou jsem cítila, jak se přede mě všichni ženou, a tak jsem se už jen nechala unášet davem. Vzpamatovala jsem se až uprostřed centra, které mě na první pohled úplně oslnilo. Obrovské množství obchodů, krásná výzdoba... Hned po vstupu do prvního prodeje jsem také obdržela dárkové poukázky na oblečení a boty. Dále jsme celé centrum prošly, je toho opravdu hodně. Nejvíce lidí se asi nahrnulo do dlouho očekávaného KFC. Už vidím, jak davy našich studentů budou o velkou přestávku a volné hodiny trpělivě stát frontu na kuřecí kyblík. Údajně mělo v pátek Central Kladno navštívit přes 29 000 lidí!

Obchodní centrum Central Kladno ale slouží nejen jako ráj pro závisláky na oblečení, botech, bižuterii, či jídlech. Mnoho z nás zde našlo své uplatnění. Ano! Nová příležitost pro ty, kteří hledají bri-

V pátek 20. 3. 2015 se v Kladně odehrála pro spousty lidí významná akce. V centru města došlo k otevření obchodního domu Central, jehož stavba nám, studentům naší školy, rostla doslova před očima. Před obchodním domem, který se měl otevřít až v 16 hodin, se konal také doprovodný program. Vystoupila zde známá hudební skupina Olympic. I já jsem sebrala odvalu a šla se tam podívat se svými kamarádkami. Jak jsem očekávala, bylo zde neskutečné množství lidí. Tolik jsem jich v Kladně ještě nikdy pohromadě neviděla. Silnice musela být uzavřena, protože na chodník by se tisíce lidí nevešlo. Skupina náhle přestala hrát, pochopila jsem, že se otevření blíží mílovými kroky. A také že

gádu. Jen po škole seběhnete a jste v práci, takže výhoda. Central je navíc, řekněme, poměrně vybaveným obchodním domem s moderním vzhledem. Má dokonce vlastní podzemní garáže, které mají opravdu velké prostory. Mohu to jen potvrdit. Nedávno jsem tam zaparkovala. Pak jsem auto hledala nějakou tu chvíli, a to, že jsem si zapamatovala, že jsem zaparkovala v úseku G mi vůbec nepomohlo. Ale to je zase jiné vyprávění. A co vlastně v Centralu najdete (pro ty, kteří se kvůli davům rozhodli svou návštěvu odložit na později) uvedu alespoň hypermarket Albert, také 5D kino, New Yorker, H&M, Takko, Tally Weijl, Lindex, John Garfield, C&A, CCC, Tchibo, KFC, Pompo, Fit centrum a spoustu dalšího. Také je nutno podotknout, že součástí Centralu se stala i expozice z kostek Lega zaměřená na cestování a architekturu. Z Lega najdete třeba několikametrovou kopii pražského hlavního nádraží s pohyblivými vlaky anebo např. Staroměstskou radnici.

Určitě stojí za to Central Kladno navštívit nejen proto, že o tom bylo tolik „povyku“. Vlastní obrázek si už vytvoříte sami.

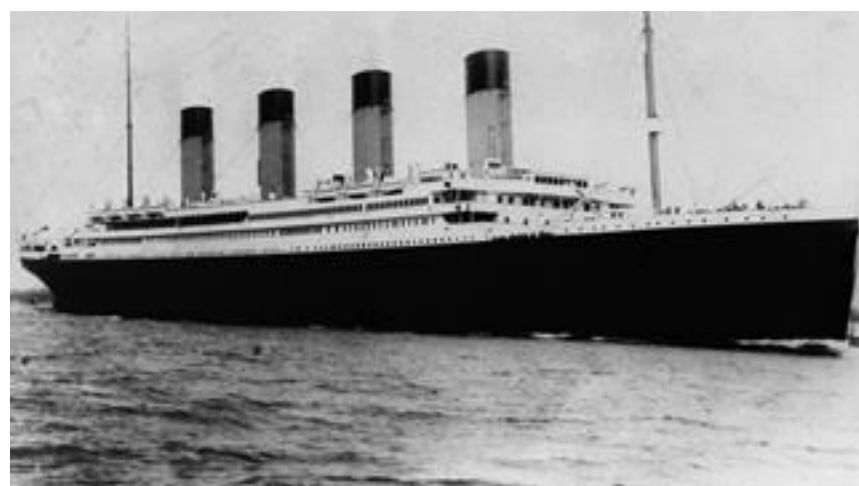
Autor: Kamila Adámková, E2

Jana Hanzalíková, E3

Zdroj obrázků: ceskenoviny.cz

Titanic

Toto jméno každý zná, nejlépe ze stejnojmenného filmu z roku 1997. Tento okouzlující, avšak smutný film, ověřený mnoha Oskary a jinými cenami, nám ukazuje pomocí příběhu lásky samotný průběh posledních dnů lodi. Ne, nebudu se teď a tady rozplývat nad tímto filmem. Víte totiž, jak to bylo s Titanicem doopravdy,

aniž byste se podívali na film? Zřejmě už se tolik chlubit nemůžete. Takže v tomto článku bude hrát prim loď.

Je to už dávná historie, již 15. dubna to bude 103 let od té osudné noci, kdy Titanic zmizel pod hladinou oceánu. Psal se rok 1912, svět byl jiný v porovnání s dneškem. Čekaly ho dvě světové války. V té době se měla vydat na svou panenskou plavbu i naše známá loď. Byla to největší a nejluxusnější loď své doby, dokonce pro ni a její sestřičku Olympic museli přestavět loděnice v Belfastu, kde obě vznikly. V plánu rejdařství White Star Line bylo postavení jejich sesterské lodě

Britannic.

Ve středu 10. dubna 1912 vyplul Titanic z anglického Southamptonu. Nevyhnul se menší kolizi v přístavu. Lidé byli tak pyšní a troufalí, že si dovolili tvrdit, že je Titanic nepotopitelný. Omyl se stal pravdou. Byla neděle 14. dubna a na lodi se ráno sloužila bohoslužba, nikdo na lodi netušil, co se večer odehraje. Ve 23:40 se náš zaoceánský parník srazil s ledovcem, který poškodil trup lodi tak vážně, že se loď začala plnit vodou. Ani vodotěsné přepážky nepomohly. A s tolika zatopenými přepážkami musel jít ke dnu. Nic platné nebylo ani 8 vystřelených světlic. Loď se rozlomila na dvě části. Ráno 15. dubna ve 2:20 klesla i zád' Titanicu ke dnu. Přes 1 500 osob nepřežilo tuto katastrofu. Přeživší vylovila později ráno loď Capathia. Mrtví, které šlo identifikovat, našli svůj klid na hřbitově v Kanadě.

I po 103 letech zůstávají v tomto příběhu bílá místa. Lidská pýcha zase jednou ztroskotala. Je to příběh poučení se z lidských chyb, nedbalosti, namyšlenosti, nedostatečné bezpečnosti a souhra špatných náhod. Poučili jsme se opravdu? Ano, dnes jsou plavby na lodích technicky bezpečnější, ale lidé, ti se nepoučí. Stačí se ohlédnout do krátké minulosti...

Australský businessman Clive Palmer měl v plánu výstavbu lodi Titanic II, která má být replikou známého Titaniku. Pro společnost Blue Star Line ji má vystavět čínská konstrukční společnost CSC Jinling Shipyard. Její interiér i nabídka služeb by měla být dobová a luxusní. Modernizován bude navigační systém a pohon. Mezi lidmi je prý o plavbu na této lodi velký zájem. Titanic II by měl údajně vyplout v roce 2016 či 2017. Odvážili byste se také plout?

Autor: Nella Skuhrovcová, E2

Zdroj obrázku: bbc.co.uk

Kladno a duben

Hned z kraje měsíce se koná tradiční Science café, a to 7. 4. od 19:00 do 20:30 v kavárně Bez Konce. Tentokrát na téma „Přednáška o ničem“. O čem taková diskuse může být? O nejnovějších poznatcích ve studiu vakua, s RNDr. Petrem Slavíčkem Ph.D., který přijede z Vysoké školy chemicko-technologické v Praze. V 17. století se začali o takové prázdno zajímat vědci. I tak se ale vyskytuje ohledně vakua hodně otázek. Jak dosáhnout nejprázdnějšího prázdna? Jak je na tom vakuum v dnešní chemii a fyzice? Jak takové nic uděláme, jaký je rozdíl mezi vakuem a temnou hmotou, proč se molekuly přitahují a jak jejich přitažlivé síly využívá gekon a co to gekon vůbec je? To všechno se můžete dozvědět na dubnovém Science café, které pro vás připravila Halda ve spolupráci s FBMI
ČVUT.

Jste vášnivým cyklistou? Jaro začalo a s ním, opět ve spolupráci Haldy, přišla i vycházka, nebo spíš vyjíždka na kolech na Kovárské stráně a Budeč. Jedná se o naučnou přírodovědnou exkurzi, kterou bude mít na starosti Michal Procházka. Svě kolo provětráte během 24 km trasy (cesta tam a zpět) a celý výlet vás přijde na krásné 4 hodiny. Vyráží se za každého počasí a to 11. 4. buď v 11:30 anebo v 13:45. Je na vás, který čas si vyberete. Vstup je dobrovolný.

Plesová sezóna ještě úplně neskončila, a tak jste zváni na 2. benefiční ples Dobrovolnického centra. V sobotu, 11. 4. od 18:00 U Zlatého selátka. Součástí plesu je i předání ceny Křesadlo deseti nejlepším dobrovolníkům okresu. Jako doprovod bude hrát kapela All Right Band a Taška Kladno. Dále je na programu ZUŠ Kladno, Song Ladies, Marek Poláček. The Unplugged Brothers anebo malí tanečníci Eliška a Honzík. Dojde i na aukci fotografií a tombolu.

14. 4. od 18:00 – 19:00 bude ve Sládečkově vlastivědném muzeu cestopisné promítání skautského střediska Orion Kladno a jejich spřátelených cestovatelů. Tentokrát bude téma Patagonie. Součástí bude i krátký film některého ze skautských oddílů. Vstupné je 15 Kč.

A na řadu přichází dobrá věc pro nás a naše životní prostředí. Halda pořádá akci *Uklid'me Kladno!* v kampani *Uklid'me Česko!* Jedná se o úklid více navštěvovaných míst, přesněji les mezi věžáky, nádraží Kladno-Rozdělov a La Park. Sraz bude u rozdělovského kostela a hlavní stan bude umístěn u dětského hřiště, u tzv. rozdělovských jezírek. Po skončení úklidu je pro účastníky připraven i oddychový program a občerstvení. Pokud chcete udělat dobrou věc a zúčastnit se, zaregistrujte se pokud možno na www.uklidmecesko.cz.

Autor: Jana Hanzalíková, E3

Dobrodružství „za“ volantem

v kapse. Teď už mám řidičák přes rok a je nejvyšší čas vám povědět můj nedávný, a dosti zajímavý zážitek, který ne každého řidiče potěší.

Mám již své auto. Ježíšek mi ho přinesl. Chtěl přímo pod stromeček, ale dostat ho do druhého patra a ještě oknem byl i na Ježíška trochu tvrdý oříšek. Nechal ho tedy hezky zaparkované před okny a já pak už radostí brala schody ne po jednom, ani po dvou, ale dokonce po třech. Ihned jsem usedla za volant, nastartovala, zatočila volantem s posilovačem a vyjela na výlet okolo baráku. I když tato okružní jízda trvala tak 1 minutu a 3 vteřiny, užívala jsem si zvuk svého auta plnými doušky. Navíc stejný ročník jako já. Myslela jsem si, že s tímto autem zažiju dobrodružství v dobrém slova smyslu, ale to ještě nepřišlo to osudné pondělí.

Obvykle autem do školy nejezdím, ale protože jsem měla hned po škole brigádu, rozhodla jsem se, že tentokrát vyvenčím i auto. Všichni řidiči z naší školy to znají - dojedete si hezky na parkoviště za školou, těžce (tedy alespoň u mě to tak platí) vyjedete ten kopeček, který je prý na parkování jako dělaný, dáte kvalt, ručku, vypnete motor a zbytek pobytu ve škole se modlíte, aby auto samovolně necouvalo a vy jste ho pak nehledali na školním venkovním hřišti. I já tedy takto šikovně zaparkovala a kráčela do školy s tím, že auto tam nechám i po dobu mé brigády, protože tu mám nedaleko od školy.

Ještě by bylo dobré vám říci takový menší detail. Hladové oko už zuřivě svítilo, ručička na měření stavu nádrže už zoufale ležela na nule. Ale prý na hladové oko ujeďu ještě 50 km, a tak jsem, sice se špatným pocitem, vyjela z útulného parkovacího místa před domem.

Můj mozek jsem unavila ve škole a pak šla na brigádu. Když jsem mířila odtamtud k autu, už jsem propočítávala, za jak dlouho budu doma a co všechno musím stihnout udělat. Den by měl mít vážně víc než 24 hodin. Sednu tedy do auta v kopci, připásám se jakožto vzorná řidička a začnu startovat. Auto se zaklepe a nic. Pokus

číslo dva. Nic. Problém je na světě. Jistě, ta nafta...Volám tedy zoufalá a již řádně vymrzlá mamce. Ta mi se smíchem posílá tátu, bráchu a kanystr nafty. Modlila jsem se, aby provoz na silnici byl plynulý, semaforey se slitovalely a nechaly zelenou a já už brzy byla zachráněna.

Sláva, hurá! Seděla jsem si v již hezky zadýchaném malém autíčku, mezitím co do nádrže mi přibývalo několik litrů nafty (pořád chci psát a říkat benzín...až já jednou pojedu na benzinku, bude to zajímavé). Najednou ale slyším nadávání. Vylezu z auta a ptám se, co se děje. Ta nádrž už je plná a auto, resp. ručička na měřiči nereaguje. Auto muselo ihned z kopce dolů. Odbrzdlilo se a nechalo sjet na rovinu. Brácha usedl za volant, já už skoro omdlévala. Auto nic, nechtělo se mu startovat. Už mě málem polejvali, když jsem viděla, jak táta s bráchou koukají zoufale do prostoru, kde je motor a spol. a nemůžou přijít na to, co se děje, i když jsou v tom zběhlí. V tu chvíli mi ale volala kamarádka se svým přítelem, kteří hned zjišťovali, co se děje. Situaci jsem barvitě popsala – no, myslím, že byste můj barvitý odborný popis slyšet nechtěli. Verdikt zněl, že auto musí být zavzdušněno. Cože? Co to je? Kývala jsem nicméně hlavou a souhlasila, abych nevypadala jako úplný antitalent, i když to muselo být poznat i po tom telefonu.

Jak vše dopadlo? Táta uvázal lano k mému a svému autu a už se táhlo. Poprvé jsem zažila to, jak se táhne auto na laně. Dojeli jsme domů a během chvíle už tam byli ti moji dva naprosto skvělí kamarádi, kteří neváhali kvůli mně sednout do auta a přijet mi pomoci domů s tím mým. Takže moje auto už díky nim zase drandí a nejen to. Už mám rezervu na správném místě – pod kufrem - vím, že když chci otevřít samotný kufr, který jsem do této chvíle nepoužívala, musím pořádně zabrat a že pokud jednou uslyším ránu, upadla mi rezerva.

Autor: Jana Hanzalíková, E3

Zdroj obrázku: cz.clipart.me

Osudy „dobrého“ autobusu za jízdy na své trase

Ahoj, dovolu a bych se představil. Jsem autobus linky A50. Každé ráno vyjždím ze svých garáží, které sdílím se svými soukmenovci, abych se přes den plahočil z Kladna do Kralup a někdy jen do nějaké malé vesničky na této trase. A proč se vám zrovna já, bezcenný stroj, stroj sloužící k přepravě lidí, snažím představit... Haló! Sakra lidi, vnímáte mou existenci vůbec?

Já nemohu za to, jaký jsem. Za to mohou moji stvořitelé a moji páni. ČSAD Kladno, ano, ti za to můžou. Už asi deset let, ne-li víc, jezdím na této trase. Každý den slyším nadávky typu: „To je dobře, že je tu konečně ten vrak“, „jéžiši, to zase pojedou tou kraksnou“. Ale věřte mi, já za to opravdu nemohu.

Nemohu za to, že mi cestou odpadne moje milované kolo, nemohu za to, že jsem starý a pálí se mi spojka, nemohu ani za to, že mé dveře nefungují, jak by měly, ani za to, že moje sedačky jsou nepohodlné a ošuntělé. Moje kostra je z několika předchozích autobusů stejně jako zbytek mého trupu. A ani nevíte, jak moc mě to bolí u mého kovově chladného srdce, když mi na moje sedačky někdo píše chlípné a vulgární vzkazy.

Ani můj řidič není schopen heroických výkonů, pokud jde o jízdu. Musí totiž vnímat nárek mého motoru při jízdě do prudkého kopce, nadávky lidí, které vezu, a úpění mých starých brzd, které znějí, jako by měly vypovědět službu. Občas si říkám, jak by bylo krásné být něčím jiným, třeba novou Škodou, kterou zrovna uvedli na trh, ale i přesto se nakonec směju a jakmile ji spatřím, říkám si: „Jen se neboj, i ty je nakonec omrzíš a vymění tě. Neboj, i ty zažiješ tu bolest, až tvé „tělo“ budou pomalu rozebírat a rozebrané kovové díly tavit“. Prostě a jen i mně, chladnému stroji, občas přijde líto, když mi lidé nadávají a odsuzují mě, i přesto, že vědí, kdo za mé nedostatky může. A až příště budu mít zase poruchu na trase, tak si uvědomte, že je lepší si stěžovat u mého majitele, než mi ze vzteku počmárat, či polepit žvýkačkami sedačku.

Autor: Ondřej Sýkora, S2

Zdroj obrázku: doprava.nafoceno.cz

